

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

23 מרץ 2009

ת"ק 1234-09-08 סביר נ' עירית תל-
אביב-יפו

1

2

3

4

5

6

נציג הנתבעת:

7

8

9

10

11

12

13

פסק דין

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

בנוסף, אין כל תשתית ראייתית שתשלול את הגרסה שלי. אני שב ומבקש מביהמ"ש לתת ביטוי לאופן שבו רשות צריכה לנהוג, ולא באופן דרסטי ודרקוני, כפי שהיא נהגה. אבקש שיהיה בו הן אלמנט כספי והן אלמנט הרתעתי – ציבורי.

התובע העלה טענה שבאחריות הנתבעת לדאוג לגבות מכרטיס האשראי החדש – כרטיס שהתובע לא חתם עליו, כרטיס שצופה פני עתיד. הנתבעת לא סבורה שביכולתה לשלוח יד לכרטיס שלא הוצג, שלא היה קיים בתקופת החוב הרלוונטית. מה היה התובע אומר לו היה רצונו לבקש פטור, לפרוס את התשלומים או לחייב אדם אחר? מה הוא היה טוען אז, לו הנתבעת הייתה שולחת יד בכרטיס חדש, ללא הסכמה.

בתביעה שלפניי מבקש התובע לפצותו לאחר שלטענתו, הטילה הנתבעת עיקול על חשבונו בבנק שלא לצורך, ובכך גרמה לו לנזקים ולפגיעה תדמיתית. לדבריו, הינו תושב העיר תל אביב משנת 1979, ובמשך כל השנים נשא בתשלומים וחיובי ארנונה במלואם ובמועד. בעקבות אובדן כרטיס האשראי שלו בנובמבר 2007 – בוטל הכרטיס, ולתובע הונפק כרטיס אשראי חלופי. חברת האשראי עדכנה את הנתבעת בכרטיס האשראי החדש. באמצעות כרטיס האשראי החדש גבתה הנתבעת תשלומים בגין החודשים מרץ-אפריל 2008 והחודשים שלאחר מכן.

ביום 23/07/08 גילה התובע, לתדהמתו, כי על חשבונותיו בבנק הוטלו עיקולים על ידי הנתבעת, וזאת במסגרת הליכי גבייה, לפי פקודת המסים – גבייה. העיקול הוטל בגין חוב על סך 1,189 ₪ עבור ארנונה ומים בחודשים נובמבר-דצמבר 2007 וינואר-פברואר 2008. התובע פנה אל הנתבעת עוד באותו היום ושילם את חובו. הובטח לו, כי העיקול יוסר בתוך 48 שעות. שלא כמובטח, התברר לתובע ביום 28/07, כי טרם בוטל העיקול, ולפיכך – הוא לא יכול היה לבצע פעולות שביקש לעשות בחשבון. התובע פנה לנתבעת ונציגתה הודתה בטעות והבטיחה, כי הנושא יטופל. ואכן, ביום 29/07 בוטל העיקול.

התובע מציין, כי הינו עו"ד העוסק במקצוע מזה 23 שנים, והוא נהנה ממוניטין. הטלת העיקול על חשבונות הבנק שלו פגעה בשמו, מעמדו ובמוניטין העסקי שלו, וגרמה לו עגמת נפש ומפח נפש.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

23 מרץ 2009

ת"ק 1234-09-08 סביר נ' עירית תל-
אביב-יפו

את סכום התביעה העמיד התובע על סך של 30,000 ₪.

להגנתה, טענה הנתבעת, כי כל פעולותיה נעשו כדין ובהתאם לפקודת המסים – גבייה. לתובע נשלחו שלוש דרישות לתשלום החוב. דרישות אלה נשלחו ונתקבלו אצל התובע. לאחר שזה לא פעל לסילוק החוב – הוטל העיקול. הנתבעת הפנתה להוראות סעיף 4 (1) לפקודת המסים, המאפשר לה להטיל את העיקול האמור, שכן קיים חוב שהוטל כחוק שלא נפרע תוך 15 יום מיום משלוח דרישה לחייב. משכך הם פני הדברים, אין מקום לתביעתו של התובע.

לעניין הסרת העיקול, הסתמכה הנתבעת על נוהל שקיים אצלה ושעל פיו, קבצים הכוללים פרטים בקשר עם הסרת עיקול נשלחים מדי יום לבנק עד לשעה 11:00. מאחר שהתשלום התבצע על ידי התובע ביום 23/07/08 לאחר השעה 11:00, הרי שפרטי חשבונותיו נכללו בקובץ שנשלח למחרת. לאור העובדה שבמהלך התקופה חלו ימי שישי ושבתי, לא עודכן הנושא בבנק עד יום 28/07. בסופו של דבר, העיקול בוטל ביום 29/07, ומכאן שלא נפל כל פגם בהתנהלות הנתבעת.

בדיון שהתקיים לפניי הופיעו התובע ונציג הנתבעת, ושמעתי את טענותיהם. התובע חזר על טענותיו וטען לגבי השימוש הדרקוני שנעשה על ידי הנתבעת בפקודת המסים – גבייה. התובע הדגיש, כי הוא משלם מסים למעלה מ-20 שנה ולא איחר בתשלום ולו פעם אחת. בידי הנתבעת מצויים פרטי כרטיס האשראי שלו, ולכן - לא היה כל צורך לפעול לגביית חובות על ידי הטלת עיקול בגין שני תשלומים שוטפים שלא שולמו. התובע ביקש, כי ביהמ"ש יפסוק פיצוי ראוי בנסיבות המקרה. התובע הכחיש מכל וכל את טענת הנתבעת, כי קיבל מכתבי דרישה לתשלום חוב. לדבריו, אם היה מקבל דרישות שכאלה – היה דואג לשלמן.

נציג הנתבעת טען, כי לתובע נשלחו הודעות דרישה. לשאלת ביהמ"ש האם יש ברשות הנתבעת אפשרות להוכיח, כי דברי הדואר נתקבלו אצל התובע, השיב נציג הנתבעת בשלילה. לדבריו, האישורים שברשותו מוכיחים, כי נשלחו מכתבי דרישה. עוד הבהיר נציג הנתבעת, כי נערכה בדיקה במשרדי הנתבעת ולא נמצאו אישורי מסירה. ייתכן, כי אלה הושמדו מאחר שהתובע מיהר לשלם את חובו. עוד טען, כי בטרם ביצוע עיקול נבדקת ההיסטוריה של הגבייה מאותו חייב. באשר להליך הסרת העיקול – חזר נציג הנתבעת על הנוהל כפי שטען בכתב ההגנה, וטען, כי אין לנתבעת כל חלק בעיכוב שנגרם בהסרתו של העיקול.

לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את טיעוני הצדדים, אני סבור, כי דין התביעה להתקבל.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 1234-09-08 סביר נ' עיריית תל-אביב-יפו

23 מרץ 2009

1 אכן, בהתאם לפקודת המסים - גבייה, יש בידי הנתבעת הסמכות לבצע הליכי גבייה, לרבות הטלת
2 עיקול. בטרם ייעשה שימוש במכשיר כה דרסטי, ראוי, כי הנתבעת תזהיר את עצמה ותבדוק
3 שבעתיים האם יש מקום להשתמש במכשיר זה. בנסיבות המקרה, מדובר בתובע שבמשך שנים רבות
4 שילם את מסי העירייה במועד. גם לאחר תקופת החוב שבגינה הוטל העיקול המשיך התובע לשלם
5 את תשלומי הארנונה בצורה שוטפת. התובע טען, כי לא קיבל את מכתבי הדרישה, ובידי הנתבעת
6 לא הייתה כל הוכחה, כי אכן – אלה נמסרו לתובע. בהעדר הוכחה כאמור, יש מקום לקבל את טענת
7 התובע, כי אכן - מכתבי הדרישה לא נתקבלו אצלו. היה ראוי, כי הנתבעת תוודא טרם הטלת
8 העיקול, כי אכן - הנתבע קיבל את מכתבי הדרישה, ובמידת הצורך – ראוי היה אף להקדים ולנסות
9 לשוחח עם התובע טלפונית. יש להניח, כי בדיקה בהיסטוריית הגבייה מהתובע הייתה מעלה בנקל,
10 כי התובע ממשיך לשלם את חובותיו באופן שוטף, וכי, ככל הנראה, אי התשלום בגין התקופה
11 הנדונה נבע מהשיבוש שלו טען התובע – שינוי פרטי כרטיס האשראי עקב אובדנו. הנתבעת לא
12 עשתה זאת.

13
14 באשר לביטול הליכי העיקול – הנתבעת הסתמכה על נוהל שקיים אצלה. אינני סבור, כי הנתבעת
15 יכולה להסתמך על נוהל זה. מדובר בנוהל פנימי, אשר הנתבעת היא שקבעה אותו, וביכולתה
16 לשנותו. לא נראה לביהמ"ש מצב שבו התובע ימהר לשלם את חובו ואילו העיקול יבוטל רק לאחר
17 שישה ימים, בעקבות הסתמכות על נוהל הניתן, כאמור, לשינוי.

18
19 באשר לסכום הנתבע – נראה לביהמ"ש, כי הוא גבוה. מעבר לנזק תדמיתי ופגיעה במוניטין שלהם
20 טען התובע, הוא לא הוכיח נזק ממשי – כלכלי. בנסיבות העניין, ובהתחשב בסכום העיקול, אשר
21 בוטל לאחר תקופה קצרה של כשישה ימים, אני סבור, כי פיצוי בסך כולל של 2,500 ₪ הינו סביר,
22 וכך אני קובע.

23
24 בנוסף, תשלם הנתבעת לתובע הוצאות משפט בסך של 600 ₪.

25
26 הסכומים ישולמו בתוך 30 יום מהיום.

27
28 ניתן להגיש בקשת רשות ערעור בתוך 15 יום לבית המשפט המחוזי.

29
30
31 ניתנה והודעה היום כ"ז אדר תשס"ט, 23/03/2009 במעמד הנוכחים.

32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 1234-09-08 סביר נ' עירית תל-
אביב-יפו

23 מרץ 2009

אילן דפדי, שופט

1

2